

a poctivě hospodařiti. Žalovaný mohl zatížit žalobkyni u zboží, pro vadnost v hostinci nespotřebovaného, v tomto případě u 4 hl piva, cenou tohoto zboží, kdyby bylo prokázáno, že žalobkyně na zkažení zboží nese vinu, protože je řádně neopatrovala, zavčas, pokud šlo o pivo, je nečepovala a pod. Než v tomto ohledu nedospěl odvolací soud k přesvědčení, že takováto vina jest žalobkyni prokázána. Naopak vzal za prokázáno, že žalobkyně, když shledala, že pivo je zkažené, to žalovanému ohlásila, a co se týče viny žalobkyně na zkažení piva, tuto vinu vyloučil. V důsledku toho nikoli neprávem dospěl odvolací soud k názoru, že žalovaný bezdůvodně srazil žalobkyni částku připadající za 4 hl piva a že je proto (§ 1437 obč. zák.) povinen částku tu v obmezené výši 1000 Kč vrátiti.

Čís. 2420.

»Veřejným oznámením« odměny (§ 860 obč.zák.) jest projev, jenž může býti seznán neobmezeným počtem osob individuálně neurčených. Nespadá sem prohlášení na policejním úřadě, ovšem ale projev plakátem. Byla-li přislíbena odměna na dopadení pachatele krádeže, nestačí dopadení podílníka (§ 185 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 21. března 1923, Rv II 379 22.)

Žalobce koupil od Františke L-a různé věci, nezaplatil mu však ihned, nýbrž poukázal ho, by si pro peníze přišel nazítří, a když si František L. pro peníze přišel, dal ho žalobce zatknouti. Za trestního řízení se ukázalo, že věci byly ukradeny žalovanému a že František L. byl podílníkem na krádeži (§ 185 tr. zák.). Věci byly vydány žalovanému, na němž se žalobce domáhal odměny 2000 Kč za vypátrání pachatele, již prý žalovaný přislíbil jednak v novinách, jednak ústně na policejním komisařství a konečně plakátem. **P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e** žalobě vyhověl, **o d v o l a c í s o u d** ji zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalobce neprávem brojí proti rozsudku odvolacího soudu, pokud jím byl zamítnut s návrhem na odměnu 2000 Kč, kterou žalovaný veřejně přislíbil za dopadení pachatele krádeže, jež v noci na 28. ledna 1920 byla u něho spáchána. Na tento případ použití jest §u 860 obč. zák. a dle tohoto §u jest přípověď odměny za nějaký výkon nebo výsledek řízená na nikoli určité osoby (veřejné přislíbení) závazna, když byla veřejně oznámena. V tomto případě přicházejí v úvahu tři přípovědi odměny. Jednak přislíbení odměny uveřejněné v časopisu »M.« ze dne 18. února 1920, dále přípověď odměny učiněná žalovaným na policejním úřadě v H. a odtud dále sdělená četnickým velitelstvím a policejním úřadům, kterou žalovaný slíbil dáti aspoň 2000 Kč na vypátrání pachatele krádeže a vrácení ukradených věcí, a posléz přichází v úvahu slib odměny plakátem, z příkazu žalovaného vylepeným, v němž bylo

veřejnosti oznámeno, že na dopadení pachatele je vysáána vysoká odměna. Slib odměny uveřejněný v časopisu jako závazné pro žalovaného přislíbení odpadá, neboť uveřejnění stalo se bez vědomí žalovaného, nikoli na jeho žádost, takže, nepocházejíc od něho, žalovaného zavázati nemohlo. Druhé přislíbení odměny rovněž není závaznou přípovědí a opačné stanovisko žalobce je mylné. K závaznosti schází tomuto slibu podstatná dle §u 860 obč. zák. náležitost, totiž veřejné jeho oznámení. Veřejným oznámením sluší totiž rozuměti projev tak učiněný, že může býti seznán od neobmezeného počtu osob individuálně neurčených, a této povahy projev učiněný na policejním úřadě a dále sdělený úřadům nemá. Zbývá přislíbení odměny plakátem. Tento slib odměny oba nižší soudové pominuli, ale tento slib byl pro žalovaného nepochybně závazným, protože oznámen byl veřejně a pocházel od něho. Ale byť i jinak přislíbení toto bylo platné, žalobci z něho nárok na odměnu nevzešel. Jak již svrchu bylo uvedeno, byla v plakátě přislíbena odměna za dopadení pachatele a že tohoto výsledku žalobce docílil, zůstalo nedokázáno. Žalobce dopadl sice s ukradenými věcmi Františka L-a, ale o Františku L-ovi nebylo dokázáno než, že ukradené u žalovaného věci na sebe převedl a je zašantročil, že tedy byl podílníkem, nikoli pachatelem krádeže. Tak také vyzněl trestní rozsudek krajského soudu. Nedopadnuv pachatele, za což jediné byla plakátem přislíbena odměna, nemá žalobce nároku na připověděnou odměnu a to ani zcela ani z nějaké její části. Z důvodu vrácení ukradených věcí odměnu žalobce požadovati nemůže, protože na to v plakátě odměna vysáána nebyla.

Čís. 2421.

Náhradní nárok proti státu pro neodůvodněné odsouzení.

Zákona ze dne 21. března 1918, čís. 109 ř. zák., nelze použiti, vešlo-li usnesení, jímž trestní řízení následkem obnovy bylo zastaveno, v právní moc dříve, nežli onen zákon nabyl účinnosti.

Dle zákona ze dne 16. března 1892, čís. 64 ř. zák. nabývá usnesení, trestní řízení zastavující, právní moci dnem, kdy bylo vydáno; doručení netřeba. Nárok dle tohoto zákona nelze uplatňovati žalobou na vrchním zemském soudě.

(Rozh. ze dne 22. března 1923, Bc I 1 22.)

Žalobce (povoláním obchodník), jenž byl rozsudkem krajského soudu v Litoměřicích ze dne 13. března 1911 pro zločin veřejného násilí dle §u 81 tr. zák. a pro přestupky §u 312 a 516 tr. zák. právoplatně odsouzen k trestu těžkého žaláře na 4 měsíce, podal žádost za obnovu trestního řízení, které bylo usnesením krajského soudu v Litoměřicích ze dne 22. října 1912 vyhověno a rozsudek ze dne 13. března 1911 byl zrušen proto, poněvadž dle posudku znalce-lékaře trpěl žalobce duševní chorobou, tak že byl nepřičetným a v tomto stavu dopustil se trestných činů, jemu za vinu kladených. Trestní řízení bylo pak proti žalobci usnesením ze dne 23. října 1912 dle §u 109 tr. ř. zastaveno. Ve vazbě